

הדרך לשלום

1. גלו את לבבו של אלוהים

"נחמנו נחמו, עמי-יאמר, אלהיכם. דברו על-לב ירושלים..."
(ישעיה מ 1)

זהו הלב של אלוהים. רצון לבבו הוא לברך אותנו ולתת לנו אהרית ותקווה. עוד כשעמנו היה בגלות בבל ועל אף קשות העורף שלו אלוהים אמר:

"כי אנכי זעתי את-המחשבות, אשר אנכי חשב עליכם--נאם-יהוה: מחשבות שלום ולא לרעה, לתת לכם אהרית ותקוה."
(ירמיה כט 11)

מחשבותיו הטובות של אלוהים עלינו ורצונו לתת לנו שלום מוזכרות בעוד הרבה מקומות אחרים בתנ"ך, למשל:

"...שמחת עולם תהיה להם." (ישעיה סא 7; ראה גם ישעיה נא 11)

כך מתאר אותנו דוד:

"תודיעני, ארח חיים: שבע שמחות, את-פניך; נעמות בימך נצת."
(תהלים טו 11)

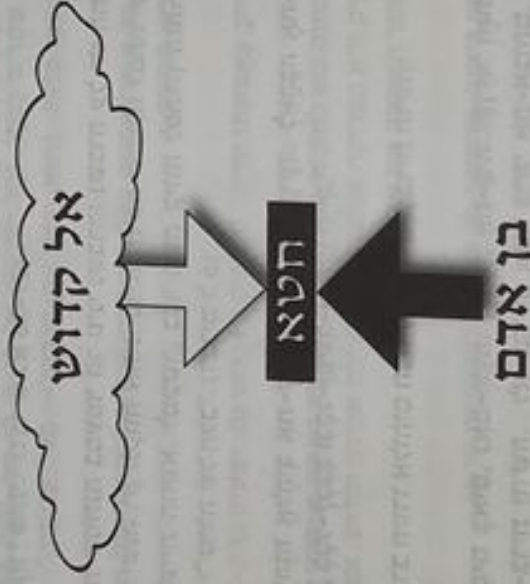
זוהי תוכנית אלוהים עבורנו. חיים, שלום ושמחה הנובעים ממערכת יחסים אישית וקרובה איתו.

מדוע אם כן, רובנו לא חווים את השלום הזה?

חטא וקדושת אלוהים הם שילוב מסוכן. כלומר, החטא שלנו גורם לאש ולחרון אף מצד אלוהים. מדוע? כי:

"נִאֲתָה, אֱלֹהִים! טָהוֹר עֵינַיִם מִרְאֹת נֶעַ, וְהִבִּיט אֶל-עֲמַל רֵעַ וְחֲטָא לֹא תוֹכֵל... (חבקוק א 13)

אם כן, כיצד נוכל לפתור את בעיית החטא? האם על ידי עשיית מעשים טובים או שמירת מצוות ואורח חיים דתי?

לא, איננו יכולים לפתור את בעיית החטא בכוחות עצמנו. אנו לומדים מתפילתו שדוד המלך ידע זאת:

"וְאֵל-תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט, אֶת-עַבְדְּךָ כִּי לֹא-יִצְדַק לִפְנֵיךָ כָּל-חַי." (תהילים קמוג 2)

2. הבנו והתמודדו עם הבעיה

הבעיה ודאי אינה של אלוהים. ישעיה הנביא הבירר זאת בדבריו:

"הֲלוֹ לֹא-קָצְוָה יְד-יְהוָה, מְהוֹשִׁיעַ, וְלֹא-קָבְדָה אֲזִנִּי, מְשֻׁמוֹעַ. כִּי אִם-צְוֹנִתִּיכֶם, הִיוּ מְבַדְלִים, בִּינְכֶם, לְבָנֵי אֱלֹהִים; וְחֲטָאוֹתֵיכֶם, הִקְטִירוּ פָנִים מִכֶּם-מִשְׁמוֹעַ." (ישעיה נט 1-2)

ישעיה נוגע במהות הבעיה. הקרע העמוק ביחסים שבין אלוהים לבני אדם נובע מהחטא המצוי בכל אדם באשר הוא. מקור החטא הוא בימי בראשית. אדם וחוה לא צייתו לאלוהים, גורשו מנוחוחתו והמשיכו לעשות את הרע בעיני אלוהים (ראו בראשית פרקים ג-ח).

מציאותיות וכובאת היא אבחנתו של התנ"ך אודות האדם:

"...כִּי יַעַר לֵב הָאָדָם נַע מוֹעֲדָיו... (בראשית ח 21, ראה גם תהילים נא 7)

ולעומת זאת, מעמדו הקדוש של אלוהים:

"דָּבַר אֵל-כָּל-עַדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתְּ אֲלֵהֶם--קְדוּשִׁים תְּהִיוּ: כִּי קְדוֹשׁ, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם." (ויקרא יט 2)

אלוהים קדוש ואינו מרשה לחטא להתקיים בנוחחותו לכן, אלוהים לא יכול לנהל איתנו מערכת יחסים אישית מבלי שקודם לכן יהיה פתרון לבעיית החטא בחיינו.

3. הפתרון: אמונה ודם הכפרה

כבר בתנ"ך אנו רואים שהפתרון לבעיית החטא הוא באמצעות אמונה: פנייה אישית לחסדו של אלוהים עם בטחון בהבטחותיו.

בדיוק כפי שכתוב בתהילים קל 5-8:

"קִיִּיתִי יְהוָה, קִוְּתָה נַפְשִׁי; וּלְדַבְּרוֹ הוֹחֵלְתִי נַפְשִׁי לְאֹדוֹנָי-- מִשְׁמְרִים לְבָבִי, שֹׁמְרִים לְבָבִי. יַחַל יִשְׂרָאֵל, אֵל-יְהוָה: כִּי-עַם-יְהוָה הִחְסֵד; וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּתוֹ. וְהוּא, יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל-- מִכָּל, עֹנֵתָיו."

בדיוק על אותה אמונה באלוהים אשר בכוחה "לתת חיים" הצביע גם הנביא חבקוק:

"...וְצִדִּיק, בְּאִמוּנָתוֹ יִחְיֶה." (חבקוק ב 4; ראו גם: ישעיה כו 3-4)

אין הכוונה כאן לאמונה כלשהי אלא לאמונה האחת באלוהי ישראל אשר רק היא מצדיקה אותנו לפני אלוהים אמיתי וקדוש. אמונה זו היא אשר הושיעה את אברהם אבינו:

"וְהָאֵמוֹן בִּיהוָה; וַחֲשַׁבְהָ לוֹ, צְדָקָה." (בראשית טו 6)

אך ישנו דבר חיוני נוסף. מאז ומתמיד היתה הקרבת הקורבנות של בעלי חיים לחלק בלתי נפרד מחיי האמונה. (הבל - בראשית ד 4, נח - בראשית ח 20-21, אברהם - בראשית יב 7-8, יג 4, יח; יצחק - כו 25, יעקב-בראשית לג 20)

למעשה, כאן בירושלים על הר המוריה, למדו אברהם ויצחק, באופן

אמיליו שמירת מצוות התורה לא תעזור לנו. כן, אלוהים נתן את התורה והיא אכן מצביעה על מטרתיו הטוהרות של אלוהים ועל קדושתו, אך דווקא משום כך מהווה התורה עדות כנגדנו ומרשיעה אותנו. בדיוק כפי שמשעה אמר:

"לָקַח, אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה, וְשָׂמְתָם אִתּוֹ, מִצַּד אֵרוֹן בְּרִית-יְהוָה; אֱלֹהִיכֶם; וְהָיָה-שָׁם בְּךָ, לְעֵד. כִּי אֲנִי יְדַעְתִּי אֶת-מִוְלָה, וְאֶת-עֲרֹפֶךָ, הַקָּשָׁה; הֵן בְּעוֹדֵנִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם, מִמֵּרִים הַיָּתֵם עִם-יְהוָה, וְאִי, כִּי-אֲחִירֵי מוֹתֵי." (דברים לא 26-27)

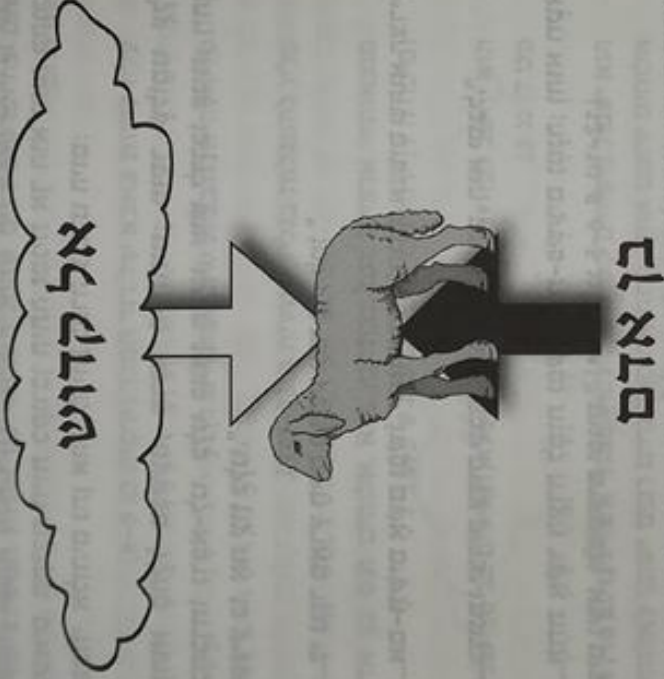
הברית שניתנה במעמד הר סיני נשברה! נשברה על ידי החטאים שלנו. ישנה רק תקווה אחת: ברית חדשה שיכולה לפתור עבורנו את בעיית החטא. למעשה, כבר משה קיווה לפתרון הזה: משה קיווה ל"מילה של הלב". (דברים ל 6)

"וְזָמַל יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת-לִבְבְּךָ, וְאֶת-לֵב לִבְךָ; וְזָרַעְתָּ: לְאֹהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ--לְמַעַן חַיֶּיךָ."

ואכן, ברב חסדו אלוהים הבטיח ברית כזו, ברית חדשה:

"הֲנֵה נָמִים בָּאִים, נָאִם-יְהוָה; וְכָרַתִּי, אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה--בְּרִית חֲדָשָׁה. לֹא כְּבְרִית, אֲשֶׁר קָרַתִּי אֶת-אֲבוֹתְכֶם, בְּיוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדְכֶם, לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: אֲשֶׁר-הִמָּה הִפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי... (ירמיה לא 30-31; ראה גם: ירמיה לא 33-34; יחזקאל לו 25-28).

הקרבת הקורבן הצביעה על קדושתו וצדקתו של אלוהים: הוא אינו מתעלם ואינו מקל ראש מהרשע ולחטיא תמיד יש מחיר. אך גם על החמיו וחסדו: אלוהים סולח לזה אשר מתחרט בכל ליבו, ומקבל את מות הקורבן כתחליף למותו של המקריב - ככפרה.

בן אדם

אך בימינו אין מקריבים קורבנות.

אם כן, מהי הכפרה עבור חטאינו כיום? היכן ואיזה הוא הקורבן החלופי שאלוהים מספק לנו היום?

א
הרמטי ביותר, על הצורך בקורבן חלופי, אלוהים שלח וסיפק איל כתחליף ליצחק. (בראשית כב 8-13)

"וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, יְהוָה יְרָאָה, אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם, בְּהַר יְהוָה יֵרָאָה." (בראשית כב 14)

שנים לאחר מכן, באותו במקום בו התרחש סיפור עקדת יצחק, נבנה בית המקדש. (דברי הימים ב ג 1)

דם הקורבן, שה הפסח - היה המפתח בנאולת אלוהים את עם ישראל מהשעבוד במצרים.

"וְעַבְר יְהוָה, לִגְנוֹף אֶת-מִצְרַיִם, וְרָאָה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקוֹף, וְעָל-שַׁמַי הַמַּזוֹת; וַפֶּסַח יְהוָה, עַל-הַפֶּתַח, וְלֹא יָתַן הַמִּשְׁחָת, לְבֶן אֶל-בְּתוּכִים לְגֹף." (שמות יב 23)

מאוחר יותר, אלוהים נתן לישראל, דרך משה, מערכת שלמה של הקרבת קורבנות וציווה לקיימה (על כך ניתן לקרוא בהרחבה בספר ויקרא):

"כִּי נִפְשׁ הַבֶּשֶׂר, בְּדָם הוּא, וְאִנִּי נִתְתִּיו לָכֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ, לְכַפֵּר עַל-נַפְשׁוֹתֵיכֶם: כִּי-הַדָּם הוּא, בְּנַפְשׁ יִכְפֹּר." (ויקרא יז 11)

אך מדוע שאלוהים ירצה שבני אדם יקיימו מערכת של הרג בעלי חיים?

האדם אשר הקריב את הקורבן ראה את סבלה ומותה הנורא של החיה בעבור חטאו שלו. אדם זה לא רק שראה והבין את הזווית הנובעת מהחטא אלא גם את העונש שהוא עצמו היה אמור לקבל.

הוא יהיה ל"ברית עם" (ישעיה מב 6). עליו להגשים את הברית החדשה, ברית שמטרתה לפתור אחת ולתמיד את בעיית החטא. (ירמיה לא 31, ראה עמוד xi). קורבנו הוא היסוד לברית חדשה זו.

ישנם עוד פרטים רבים שהתנ"ך מספר לנו אודות המשיח, להלן חלק מהם:

- עליו להיות צאצא של דוד המלך (ירמיה כג 5-6)
- עליו להיוולד בבית לחם (מיכה ה 1).
- עליו להתגלות בגליל (ישעיה ח 23-ט 1).
- מוצאותיו ארציים וגם נצחיים. הוא אלוהים וגם בן אדם (מיכה ה 1; ירמיה כג 5-6; ישעיה ט 5-6).
- הוא יחשב לבזוי וידחה על ידי עמו שלו (תהילים כב 6; ישעיה מט 7; נג 3).
- הוא יסבול ביסורים קשים עד "עפר-מוות" (תהילים כב 16) אך אלוהים ירומם אותו. כתוצאה מכך גויים רבים ישובו לאלוהים (תהילים כב 28). קרא בנושא זה את כל תהילים כב.
- הוא ימות (ישעיה נג 8) אך יקום ויחיה (ישעיה נג 10, השוו גם עם תהילים טז 10).
- עליו למות ("כרת") לפני חורבן בית המקדש השני, כלומר, לפני שנת 70 לספירה (דניאל ט 26).

4. יש פיצא אלוהים בן מופק קורבן ליוצנו. האמינו בכך?

ישעיה הנביא ניבא אודות מישו שייתן את עצמו כקורבן עבור חטאים. הקרבת חיות כקורבן היתה זמנית אך הוא יהיה הקורבן הנצחי. אלוהים נתן אותו להיות כפרה עבורנו היום:

"והוא מחלל מפשענו, מרפא מעונותינו; מוסר שלומנו עליו, וכתברתו נרפא-לנו. כלנו כצאן תעינו, איש לדרךו פגינו; ויהנה הפגיע בו, את עון כלנו."

"...כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו."

"...אם-תשים אשם נפשו, יראה זרע." (הרבה אנשים שהוא הצדיק)

"...בדעתו יצדיק צדיק עבדי, לרבים; ועונתם, הוא יסבל."

"...תחת אשר הערה למות נפשו, ואת-פשעים נמנה; והוא חטא-רבים נשא, ולפשעים יפגיע." (ישעיה נג 5-6, 8, 10-12)

זהו המשיח אשר עתיד היה "להיכרת" (דניאל ט 26). אנו גם קוראים אודותיו בספר ישעיה פרקים מ"ב ומ"ט. אלוהים אומר עליו:

"...ואתמד לברית עם לאור גוים. לפקח, עינים עוררות; להוציא ממסגר אסיר, מבית כלא ישבי חשך." (ישעיה מב 6-7). וגם: "...נתתיד לאור גוים, להיות ישועתי עד-קצה הארץ." (ישעיה מט 6)

ישוע זה הוא תקוותו של עם ישראל ושל כל העמים!
 כתבי הברית החדשה מעידים עליו:

"הִנֵּה שֶׁהָאֱלֹהִים הִנְשֵׂא חַטָּאת הָעוֹלָם." (יוחנן א 29).

"...אֲשֶׁר שְׁמוֹ הָאֱלֹהִים לְפָנָיו לְכַפֵּר עַל־יְדֵי הָאֲמוּנָה בְּדָמוֹ." (אל הרומים ג 25)

הפתרון היחיד לבעיית החטא היא על ידי קבלתו באמונה. ישוע בעצמו אמר:

"אֲנֹכִי הַדָּרֶךְ וְהָאֵמֶת וְהַחַיִּים לֹא־יָבֵא אִישׁ אֶל־הָאֵב בְּלֹתִי עַל־יְדֵי." (יוחנן יד 6).

מי זה יכול להיות?

אם נבחנו את הנבואות במתיחות ראש ובכנות, נגלה שזה לא יכול להיות אף אחד אחר אלא ישוע מנצח. הוא הגשים נבואות אלה כמו גם רבות אחרות מהתנ"ך. (ראה עמוד xxx לרשימת נבואות מפורטות יותר).

כתבי הברית החדשה הם מקור מידע מהימין אודות חייו ופעלו של ישוע, ומבוססים על עדויות של עדי ראיה. (ראה לדוגמה: לוקס א 3-1; יוחנן יט 35; האגרת הראשונה אל הקורנתים טו 1-9). ישוע מסר את נפשו כקורבן טהור עבורנו (ישעיה נג 10). דבר זה התרחש כאשר מת מוות נורא על ידי צליבה בירושלים, (ראו מתי כז 55-53) לא רחוק מהמקום בו אברהם למד על הצורך בקורבן החלופי (בראשית כב). שוב, אלוהים סיפק - עבור העולם כולו!

בן אדם

המילה 'בן אדם' היא מילה נרדפת ל'אדם'.

"לָכוּ מִי שֶׁהוּא בְּמִשִּׁיחַ בְּרִיחַ הַדְּשָׁה הוּא הָרֵאשֹׁנוֹת עָבְרוּ הֵנָּה (הַכֹּל) נִעְשׂוּ הַדְּשׁוֹת." (שנייה אל הקורנתים ה' 17).

כתוצאה מכך, התנהגותנו תשתנה ותדמה יותר ויותר לזו של המשיח. "פרי הרוח הוא: אהבה, שמחה, שלום, סבלנות, נדיבות, טוב לב, נאמנות, ענווה וריסון עצמי." (אל הגלטים ה' 22-23)

כאשר אנו מקבלים את סליחת החטאים במשיח, אנו יודעים ובטוחים שלא משנה מה יקרה:

"... לֹא הַמּוֹת וְלֹא הַחַיִּים לֹא מְלֹאכִים וְלֹא שְׂרָרוֹת וְלֹא גְבוּרוֹת לֹא הַהוֹרָה וְלֹא הַעֲתִידִי: לֹא הָרוֹם וְלֹא הַעֲמֵק וְלֹא כְּל־בְּרִיחַ יוֹכְלוּ לְהַפְרִידֵנוּ מֵאַהֲבַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִיא בְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ אֲדִינֵנוּ." (אל הומוסים ח' 38-39)

במשיח אנחנו בטוחים לג'צח.

בתנ"ך, מייד לאחר הנבואה אודות סבלו ומותו של המשיח (ישעיה נג), ישנו פרק מלא בשמחה (ישעיה נד). פרק זה מתאר את השלום והשמחה שיהיו בירושלים לאחר שהעם יכיר בכך שהמשיח נשא את חטאותיו. המשיח פדה ושילם את המחיר:

"מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלֵינוּ" (ישעיה נג 5),
והתוצאה עבור ירושלים היא: "...וְרָב, שְׁלוֹם בְּנֵיךְ" (ישעיה נד 13).

יבוא היום אשר בו המשיח ישכין את השלום הזה, אך אנו מוזמנים כבר עתה להפוך לאותם בני ירושלים.

5. היום הדיש והקוה במשיח

כאשר אנו קוראים לאלוהים מכל ליבנו ושמים את תקוותנו במשיח, מלאה מלאה ומוחלטת על חטאינו ומטרתו המקורית מתגשמת: סליחה.

"...וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים, וְהָמָּה יִהְיֶה-לִּי לֵעָם." (ורמיה לא 32)

אלוהים אף מאמץ אותנו להיות בניו ובנותיו, כפי שכתוב בברית החדשה:

"וְהִמְקַבְּלִים אֹתוֹ (את המשיח) הַמֵּאֱמִינִים בְּשֵׁמוֹ נִתְרַעַז לְמוֹ לְהִיֹּת בְּנִים לֵאלֹהִים." (יוחנן א' 12).

בנוסף לכך, כאשר אנו שמים את בטחוננו במשיח, אלוהים נותן לנו את רוחו ובא לשכון בקרבנו. רוחו מולא לנו את אהבתו הגדולה כלפנו במשיח ישוע (אל הומוסים ה' 5; אפסים ג' 16-19). רוח אלוהים בקרבנו נותנת לנו את הרצון והיכולת לעשות את רצון

אלוהים. בדיוק כמו שאלוהים אמר דרך יחזקאל הנביא:

"וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ, וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם; וְהִסַּרְתִּי אֶת-לֵב הָאִבּוֹ, מִבְּשִׂרְכֶם, וְנָתַתִּי לָכֶם, לֵב בָּשָׂר. כִּי וְאֶת-רוּחִי, אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם; וְעָשִׂיתִי, אֶת אֲשֶׁר-בַּחֲשֵׁי תַלְכֵּי, וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ, וְעָשִׂיתֶם." (יחזקאל לו' 26-27).

ואותו דבר נאמר גם בכתבי הברית החדשה:

לפניכם כתיב הברית החדשה דרכם תוכלו להכיר את ישוע, שר השלום. הינכם מוזמנים לקרוא את הספרים הללו. אך יותר מכך, הינכם מוזמנים להיות חלק מהברית החדשה ע"י אמונה, כך שהדברים הבאים יהיו נכונים עבורכם באופן אישי:

"כי הקדים ימושי, והגבעות תמוטוה--וחסדי מאתך לא-ימוט, וברית שלומי לא תמוט, אמר מרתקמן, יקות." (ישעיה נד 10).

הנה תפילה קצרה, שעשויה לעזור לך לקחת את הצעד הראשון של אמונה במשיח:

אלוהים, אלוהי אברהם אשר בטח בך. אני מבין/ה כעת שאין אף אדם היכול להימצא צדיק בנוכחותך. אני מבין/ה שאני חוטאת ושאיני יכול/ה לחיות בקדושה ועל פי רצונך בכוחי שלי. אני רוצה לחזור בתשובה מחטאי, לבוא אליך ולבעות בחסדך ובקורבן שהענקת לי במשיח ישוע. אני מודה לך על הכפרה שהענקת לי במשיח אשר מת עבור חטאי. עזור לי להכיר אותך טוב יותר ולראות דרכו את אהבתך כלפני. עזור לי לבטוח בו יותר ויותר. אני מתפלל/ת בשם ישוע המשיח, אדוני ומושיעי. אמן.

טבח'ר נביאות עשויות פהתג'יר והתגשמות, בברית החדשה

"כל הנביאים כולו לא נתנבאו אלא לימות המשיח." תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צט עמוד א

נישא: המשיח יהיה זרע האשה שינצח את השטן (הנחש) הנבואות בת"ך:

בראשית ג 15: "ואיכה אשית בינך (הנחש) ובין האשה ובין זרעך ובין זרעך, הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב."

ההתגשמות בברית החדשה:

אגרת יוחנן הראשונה ג: "לזאת נגלה בן-האֱלֹהִים, לקפד את פגולות השטן. ראה גם: ההתגלות יג 9-11, לוקס י 18, אל הקולוסים ב 14-15

נישא: המשיח הוא זרע של אברהם יצחק ויעקב, דרכו יבוא שוב הברכה לכל העמים

הנבואות בת"ך:

בראשית יב 3: "ואברכה מקבך ומשלקך אאר ונברכו בק כל משפחת האדמה." בראשית כו 4: "והרביתי את-זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל-הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ." בראשית כח 14: "ונברכו בק כל-משפחת האדמה ובוזרעך." ראה גם: תהילים עב 17

ההתגשמות בברית החדשה:

אל הגלטים ג 8-9, 13-14, 16: "והפתוב, בידעו מראש שאֱלֹהִים יצדיק את הגוים על-ידי אמונה, הקדים לבשר לאברהם: "ונברכו בק כל הגוים." מכאן שתפתחוילים באמונה מבכים יחד עם אברהם הפאמי...המשיח פדה אותנו משללת התורה" כבד שהיה לקללה בעדנו - שבו הפתוב אומר, "קללת אלהים תלוי על-עני", כדי שבישוע המשיח תגיע ברפת אברהם אל הגוים, למען ננחל על-ידי האמונה את הרוח המבטחת...והנה ההבטחות נאמרו לאברהם, ולזרעו. לא נאמר "לזרעך", כמו על רבים, אלא "לזרעך",

18-17, דברי הימים יז 11-14, 24-25

ההתגשמות בברית החדשה:

מעשי השליחים יג 22-23: "הקים להם את דוד למלך ועליו העיד באמרו: "מצאתי דוד בן-ישי, איש בלבב, והוא יעשה את כל חפצי". מזרעו הביא אליהם, כפי הבטחה, מושיע לישראל - את ישוע."

ראה שושלת היוחסין של ישוע: מתי א 1-17, לוקס ג 23-38.

ראה גם: מתי א 20, ט 27, יב 23, כ 29, כא 15, 9, 15, כב 42-45,

מרקוס י 48, יא 10, יב 35-37, לוקס א 27, א 68-69, ב 4, יח 38, 39,

כ 41-44, יוחנן ז 42, מעשי השליחים ב 29-36, רומים א 3-4, אל טימותיאוס ב ב 8, ההתגלות ה 5, ככ 16

נשוא: המשוא הוא בן אלוהים

הנבואות בתנ"ך:

תהילים ב 7-8, 12: "אספורה אל-חק יהוה אמר אלי, בני אמה אני היום וילדתי. שאל ממני ואמתה גוים נחלתה ואחזקה אפסי-ארץ... נשקמו-בר פן-יאוני ותאבדו דוד פי-יבוער כמעט אפן אשרי כל-חסי בו." משלי ל 4: "מי עלה-שמים ויורד? מי אסף-רוח בחפניו? מי צור-מים בשמלה? מי הקים כל-אפסי-ארץ? מה-שמו ומה-שם-בנו כי תדע?" ראה גם: תהילים פט 27-28, ישעיה ט 6-5

ההתגשמות בברית החדשה:

מתי ג 16-17: "ישוע נטבל ועלה מיד מן המים. אותה עת נפתחו השמים והוא ראה את רוח אלהים יורדת כיונה וצאה עליו. והנה קול מן השמים אומר: "זה בני אהובי אשר בו הפצתי."

אל העברים א 1-2: "אלהים אשר דבר מקדם פלמים רבות ובזרכים רבות אל האבות ביד הנביאים, דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד הבן אשר שם ליושע כל ובידו גם עשה שמים וארץ."

ראה גם: מתי יא 27, טו 15-17, יז 5, מרקוס א 11, ט 7, יד 61, 62, לוקס ב 32, ג 22, ט 35, יוחנן א 14

כמו על יחיד, והוא המשיח. ראה גם: מתי א 1-2, לוקס א 54-55, 72-73, ג 34, יוחנן ח 56, מעשי השליחים ג 25-26, אל האפסים א 3, יקללת התורה היא משפט התורה על הטאווני. ישוע לקח את המשפט הזה על עצמו.

נשוא: המשוא יבוא משבט יהודה

הנבואות בתנ"ך:

בראשית מט 8-10: "יהודה, אמה יורוך אחיך, ידך בערוף איברי, ושתחויו לך בני אביך... לא-יסור שבט מיהודה ומחלק מבין רגליו, עד כי-יבא שילה ולי יקחת עמים." ראה גם: מיכה ה 1

*בריתאמה לאופי המשיחי של הלזמות יוסף (בראשית לז 5-10)

ההתגשמות בברית החדשה:

אל העברים ז 14: "הו נמי נודיע שארוננו צמח מיהודה..."

ההתגלות ה 5-6: "אמר אלי אחד הקונים: "אל תבכה. הנה נצח האוהי משפט יהודה, שרשך דוד, לפתח את הספר ואת שבגות חותמיו. ודאיתי בין הכפא וארבע התיית ובין הקונים עומד עשה כמו שחוט..."

ראה גם: מתי א 3, לוקס ג 3

נשוא: המשוא יהוה צאנא של דוד (משוח בן דוד)

הנבואות בתנ"ך:

שמואל ב ז 16: "ונאמן ביתך (בית דוד) ונמלכתך עד-יעולם לפניך, כסאך יהיה נטון עד-יעולם." ירמיה לג 14-16: "הנה מים באים נאם-יהוה והקמתי את-הדבר השוב אשר דברתי אל-בית ישראל ועל-בית יהודה. בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ. בימים ההם תהם תושעי יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה אשר-יקרא-לה יהוה צדקנו." ראה גם: שמואל ב כג 5-6, ישעיה ט 5-6, יא 1, 10 טו 5, נה 3-4, ירמיה כג 5-6, לג 9, יחזקאל לד 23-24, לו 24-28, הושע ג 5, עמוס ט 11, חגי ב 23, תהילים פט 4-5, 29, 35-37, קלב 11,

ההתגשמות בברית החדשה:

לוקס ב 6: "כֹּאשֶׁר הָיוּ שָׁם (בבית לחם) מְלֵאוּ יִמְיָהּ לֵלֶת וְהָיָה יִלְדָה אֶת בְּנֵה הַבְּכוֹר..."

מתי ב 1: "בָּעֵת שֶׁנִּשְׁלַח יִשׁוּעַ בָּבֵית לָחֵם יְהוּדָה, בִּימֵי הוֹרְדוֹס הַמֶּלֶךְ..."

ראה גם: לוקס ב 10-11, יוחנן ז 42

נישוא: טיעאותיו של הנשיא לפני הכניאה

הנבואות בתנ"ך:

מיכה ה 1-3: "...וּמוֹצְאֹתָיו מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם. לָכֵן יִתְּנֶם עַד-עַתָּה יִלְדָה וְלָדָה, וְיִזְכֹּר אֶחָיו יִשׁוּבוּן עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעָמַד וְדָעָה בְּעֵינֵי יְהוָה, בְּגֹאוֹן שֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו, וְיִשְׁבּוּ, כִּי-עָמְדָה יְגִדְלָה עַד-אֶפְסֵי-אָרֶץ. וְהָיָה זֶה שְׁלוֹם..."

תהילים עב 17: "יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנַי-שְׁמִשׁ יַעֲיִן (ינוו) שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בּוֹ כָּל-גּוֹיִם יֵאֱשׁוּרוּהוּ." ראה גם: משלי ח 22-23.

ההתגשמות בברית החדשה:

יוחנן א 1-2: "בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדְּבָר, וְהַדְּבָר הָיָה עִם הָאֱלֹהִים, וְאֵלֶיהֶם הָיָה הַדְּבָר. הוּא הָיָה בְּרֵאשִׁית עִם הָאֱלֹהִים." יוחנן א 14-15: "הַדְּבָר נָהָיָה בָּשָׂר וְשָׁרָב בְּתוֹכֵנוּ; וְאֵנַחְנוּ רֵאִינוּ אֶת כְּבוֹדוֹ, כְּבוֹד כְּמוֹ יְחִיד מִלְּפָנַי אֲבִיו, מִלֵּא חֹסֵד וְאֱמֶת. יוֹחֲנָן הַעֲדִי עָלָיו וְקָרָא בְּאָזְנוֹ: "זֶה הוּא שְׂאֵמַרְתִּי עָלָיו, הַבָּא אַחֲרַי הוּא כְּבֹר לִפְנָי, כִּי קִדְּם לִי קֹדֶם." יוחנן יז 1, 5: "זֹאת דְּבַר יִשׁוּעַ..."

קצת אמה, אבי, פֶּאֶרְזֵי לְיֹדֵד בְּכַבֵּד שֶׁהָיָה לִי לְיֹדֵד בְּעֵדִים הָיִיתָ הַעוֹלָם."

נישוא: שְׂרָיָה יוֹבֵא לְפָנָיו וַיְבַשֵּׁר עָלָי בְּאֵמַתוֹ שֶׁל הַנְּשִׂיאוֹ

הנבואות בתנ"ך:

מלאכי ג 1: "הֲיֵנִי שֵׁלַח מְלֹאכֵי וּפְנֵיהֶם דֹּרְהוּ לִפְנָי, וּפְתָאִים נִבּוֹא אֶל-הַיְכָלֹ הָאֵדוּן אֲשֶׁר-אַתֶּם מִבְּקָשִׁים..."

ראה גם: ישעיהו מ 3-5

ההתגשמות בברית החדשה:

מרקוס א 7: "הֲכִרְזוּ יוֹחֲנָן (המטביל) וְאַמְרֵהוּ: "הֲנֵה תִזְק מִפְּנֵי בָּא אַחֲרָי, אֲשֶׁר

נישוא: הנשיא יוֹחֲדָה בְּכִנְיָהּ וּבְאִדְוֶהָ נָסָה

הנבואות בתנ"ך: ישעיהו ו 14-15: "לָכֵן יִזְכֹּר אֲדֹנָי הוּא לְכֶסֶם לֶחֶם הַנֶּחֱמָה" הָרָה וְלִקְדָת כּוֹ יִשְׁעֶיהָ וְשָׂמָה עֵפְסָהּ אֵלַי, הַמֵּאָה דְּבִשׁ יִאֲכַל... לְדַעְתּוֹ מֵאוֹס בְּזֹעַ וּבַחֹר בְּטוֹב."

וְקָרָאת שְׁמוֹ עֵפְסָה אֵלַי, הַמֵּאָה דְּבִשׁ יִאֲכַל... לְדַעְתּוֹ מֵאוֹס בְּזֹעַ וּבַחֹר בְּטוֹב. (בְּעֵדֵי לְאוֹתוֹ מִלֵּךְ יְהוּדָה, הוּא יִבְחַר בְּטוֹב) וְרָאה גַם: מִיכָה ה 2 בְּרֵאשִׁית ג 15, יח 14, יוֹחֵד עַל תֵּבַן "עֲמֻנָאֵל"; רָאה ישעיהו ח 8, 10, ט 5-6

"עֲלִמָה הִיא כִּנְיֵי לְאוֹשָׁה צַעִירָה שֶׁלֹּא נִשְׂאָה וְעַדְיוֹן בְּתוּלָה. בְּתוֹרָם הַשְּׁבַעִים (תְּרוּם וְחֹרֵדֵי שֶׁל הַתַּנ"ךְ לַיוֹנִיָּת) מוֹפִיעָה הַמִּילָה

בְּתוֹלָה. הַדְּבַר מְרָאה שֶׁכָּךְ גַּם הַכִּינוּ הַמִּתְגַּדְּמִים אֶת מִשְׁמַעוֹת הַמִּילָה "עֲלִמָה". (הַשוּוֹה לְבְרֵאשִׁית כד 16, 143).

**נִיקֻיֹּד מוֹתָאִים יוֹחֵד אוֹלֵי "אַכְל". כִּלְכֵּל אוֹפֵן הַמִּשְׁמַעוֹת הִיא - "אַכְל" עַ"י הָעַם כִּי "הַמֵּאָה דְּבִשׁ יִאֲכַל" מִצְבִּיעַ עַל הַתְּקוּפָה הַחֲשׂוּכָה

שִׁבְיָא מִלֵּךְ אֲשׁוּר וְרָאה פְסוּקִים 17-25). הַכוּוּנָה חִיָּה יִהְיֶה תְּקוּפָה קִשָּׁה לִפְנֵי הַנְּעַר יוֹלֵד שִׁיּוּדַע "לְמֵאוֹס בְּרַע וּלְבַחֹר בְּטוֹב". אַחֲרָי

הַתְּקוּפָה הַזֹּאת יִבּוֹא הַמִּשְׁיָח (וְרָאה ישעיהו ח 23-26, 6 ישעיהו י-יא).

ההתגשמות בברית החדשה:

לוקס א 34-37: "אֶמְרָה מִרְגַּם אֶל הַמְּלָאךְ, אִיךְ יִהְיֶה הַדְּבַר הַזֶּה, הָרִי אֲנִי יוֹדַעַת אֲשֶׁר" הַשִּׁיב הַמְּלָאךְ וְאָמַר: "רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תָּבוֹא עָלַי וְנִבְּרַת עָלָיו תֵּצֵל עָלָיו. לָכֵן קְדוֹשׁ נִקְרָא הַיְלִיד, בֶּן-אֱלֹהִים... כִּי לֹא

וּפְלָא מְאֻלָּהִים כִּלְ דָּבָר."

מתי א 20: "נִרְאָה אֵלָיו מְלֹאךְ יְהוֹה בְּתוֹלָם וְאָמַר: "וְיִסְפֵּי בְּן דָּוִד, אֵל תְּחַשֵּׁשׁ לְקַחַת אֵלָיו אֶת מִרְגַּם אֲשׁוּרָה, כִּי אֲשֶׁר הוֹדָה בָּהּ מִרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא."

ראה גם: מתי ד 1-11 (כִּיחֹס ל "דַּעְתּוֹ מֵאוֹס בְּרַע וּבַחֹר בְּטוֹב").

נישוא: הַנְּשִׂיאוֹ יוֹחֲדָה בְּבֵית לָחֵם אֶפְרָתָה

הנבואות בתנ"ך:

מיכה ה 1: "וְאַתָּה בֵּית-לָחֵם אֶפְרָתָה, צַעִיר לְהוֹיֹת בְּאֶלְפֵי יְהוּדָה, מִמָּדָד לִי יֵצֵא לְהוֹיֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל, וּמוֹצְאֹתָיו מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם."

ראה גם: ישעיהו מ 3-5

ההתגשמות בברית החדשה:

מרקוס א 7: "הֲכִרְזוּ יוֹחֲנָן (המטביל) וְאַמְרֵהוּ: "הֲנֵה תִזְק מִפְּנֵי בָּא אַחֲרָי, אֲשֶׁר

גישה: המשיח הוא אלוהים**הנבואות בת"ך:**

ישעיה ט 5: "כי-ילך ילך-לנו בן נתן-לנו ותהי המשורה על-שכמו ויקרא שמו פלא ויעץ אל גבור אבי-עד שר-שילום." (ראה ביחד עם ישעיה י 21-20) ידמיה כג 5-6: "הנה ימים באים נאם-יהוה והקמתי לך צמח צדיק ומלך מלך והשפיל ועשה משפט וצדקה בארץ. כימי תגשע יהודה וישוראל ישכן לבטח וזה-שמו אשר-יקראו יהוה צדקנו." תהילים מה 6-7: "פסאד אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך. אהבת צדק ותשנא-רשע על-כך משחך אלהים אלהיך שמו ישעו מן-הרב." ראה גם ישעיה ז 14, זכריה יב 10 ההתגשמות בברית החדשה:

יוחנ כ 28: "השיב תאמא ואמר לו: 'אדוני ואלהינו'"
 רומים ט 4-5: "...כי ישוראל אשר להם מעמד הנינים, הכבוד, הבריות, מתן התורה, עבודת הקדש וההכרחות; להם האבות, ומתם, מצד יחוסו האנושי, המשיח שהוא מעל כל, אל מברך לעולמים. אמן."

ראה גם: מתי יב 6-8, יוחנ א 1, אל הקורינתים א ח 5-6, אגרת כיפא ב א 1, אל העברים א 1-14, ג 3-5, ההתגלות ה 11-12

גישה: המשיח יבוא ויכרת לפני הודבן בית הקדש השני**הנבואות בתנ"ך:**

דניאל ט 26: "ואחרי השבעים ששים ושנים יפרת משיח ואין לו, והעיר והקדש ישחית עם נגיד הפאוקצו בשטף, ועד קץ מלחמה נהרצת שממות."
 בראשית מט 10: "לא-יסור שבט מיהודה ומחשק מבין רגליו, עד כי-יבא שילה וְלו יקחה עמים."

ראה גם: מלאכי ג 1 (המשיח בא אל בית המקדש)

ההתגשמות בברית החדשה:

מתי ב 1: "בעת שנולד ישוע בבית לחם יהודה, כימי הורדוס המלך*..."
 לוקוס ג 1: "בשנת חמש עשרה לשלטון הקיסר טיבריוס, פונטיוס פילטוס

* יוחנן טז 22: "אני קול שנתן תשובה לשולחניו. מה אמה אומר על עצמך?" השיב ואמר: "אני קול קורא במדבר פני דוד יהוה, כמו שאמר ישעיהו הנביא."

ראה גם: מתי ג 16-17, יא 7-15, יז 10-13, מרקוס ט 11-13, לוקס א 16-17, 76-77, ג 18, לוקס ז 24-28

גישה: המשיח הוא מלאך הביית: מלאך הפנים של אלוהים. הוא ישות האלוהים שהאדם יכול לראות מבין לעיניו.**הנבואות בת"ך:**

מלאכי ג 1: "ומתאם יבוא אל-היכלו האדון אשר-אתם מבקשים ומלאך הברית אשר-אתם הפצים הנה-בא אמר יהוה צבאות"
 ישעיה סג 9: "בכל-צדקם לא (לו) צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא נאלם ויפלטם וינשאם כל-ימי עולם."
 שמות ג 2-6: "ורא מלאך יהוה אלו בלפת-אש מתוך הסנה ... ויקרא אלו אלהים מתוך הסנה... ויאמר אנכי אלהי אבד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ונסתר משה פניו כי רוא מהביט אל-האלהים."

בראשית לב 31: "ויקרא יעקב שם המקום פניאל, כי-ראיתי אלהים פנים אל-פנים, ותנצל נפשי." ראה גם: בראשית טז 7 - 14, יז 1, 22, יח 1-2, 13-14, כב 15-17, לה 9-11, מח 15-16, שמות יג 21 ביחד עם יד 19, כג 20-23, כד 9-11, במדבר יב 8, דברים לד 10, יהושע ה 13-15, שופטים ב 1-4, ו 12-23, יג 3-23, יז 33-33, יחזקאל א 26-28, הושע יב 4-6, זכריה ג 1-5

ההתגשמות בברית החדשה:

אל הקולוסים א 15: "והוא צלם של האלהים הפלתי נראה..."
 יוחנן יד 9: "אמר לו ישוע: ... הוואה אותי ראה את האב."
 ראה גם: יוחנן א 18 ביחס לביאתו של המשיח לחיכלו, ראה: יוחנן ב 13-21, מתי כא 10-16, מרקוס יא 15-16, לוקס יט 45-47.

היה נציב יהודה, הורדוס (אנטופס) שר רבע על הגליל, אחיו פילופוס שר רבע על מדינת יסור וטרבונת, וליסיוס שר רבע על אפולו. לוקס ג 23: רבע שלושים שנה היה ישוע כאשר החל בפעלו..."

"ידוע שבית המקדש והעיר ירושלים נחרבו בשנת 70 לספירה. כמו כן, ידוע ששלטונו של הורדוס הגדול היה משנת 37 לפנה"ס ועד שנת 4 לפנה"ס. ישוע נולד בימי שלטונו של הורדוס הגדול ונצל לאחר כ-33 שנה. הורדוס אנטופס שלט בין השנים 4 לפנה"ס ועד 39 לספירה. לפיכך, ישוע המשיח נצל לפני חורבו בית שני.

נישא: המשיח יהיה עני ועניו

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה ג 2: "ועל כינוך לפניו, וכשרש מארץ ציה לא תאר לו, ולא הדר; ונראה ולא מראה, ונחמדו. ישעיה מב 2-3: "לא יעצל ולא ישא ולא-ישמיע בחוץ קולו. קנה רצונו לא ושבבו ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט. ראה גם: זכריה ט 9, ישעיה ג 7

ההתנשמות בברית החדשה:

מתיא 28-30: "בואו אלי כל העמלים והעמוסים ואני אמציא לכם מנוחה. קחו עליכם את עלו ולמדו ממני, כי עני אני ונמוך רוחי, תמצאו מרוצץ לנפשותיכם, כי עלי לעים ועל משאי."

מרקוס 1:3: "הלא זה הנני בן מרום ואחי יושב יוסי והודה ושמועו, והרי אהותיו פה אתנו?" הוא היה להם למכשול."

אל הפיליפיים ב 6-7: "הוא אשר היה עם ברות אלהים לא השב לשלל היות שנה לאלהים, אלא הריק את עצמו, ושל דמות עבד ונהיה כבני אדם." ראה גם: מתי ב 23, מרקוס י 45, יוחנן א 46, לוקס ב 7, ט 58

נישא: רוח אלהים השרת על המשיח

נבואות בתנ"ך:

ישעיה יא 2: "ונחה עליו רוח יהוה, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה,

רוח דעת ויראת יהוה."

ישעיה מב 1: "הו עבדי אתקד בו, בחידי רצונה נפשי, נתתי רוחי עליו, משפט לגוים יוציא. ראה גם: ישעיה מח 16, סא 1

ההתנשמות בברית החדשה:

מתי ג 16: "ישוע נקבל ועלה מד מן המים. אותה עת נפתחו השמים והוא ראה את רוח אלהים יורדת כיונה וצאה עליו." יוחנן א 32-34: "העיד יוחנן (המטביל) ואמר: "ראיתי את הרוח יורדת משמים כיונה ונחה עליו. אני לא הפרתי, אלא שהשולח אותי להטביל במים הוא אמר אלי, 'זה שתראה את הרוח יורדת ונחה עליו, הוא המטביל ברוח הקדש'. ואני ראיתי והעדתי שזה הוא בן-האלהים."

ראה גם: מרקוס א 10, לוקס ג 22, ד 16-21, מעשי השליחים י 38

נישא: המשיח יתחיל את שילוחו בגליל ויחיה לאוי גידול

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה ח 23-ט 1: "כי לא מוצף לאשר מוצק לה לעת הראשון הקל ארצה וכלו וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרד הים עבר הירדן וגליל הגוים. העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם."

ההתנשמות בברית החדשה:

מתי ד 12-16: "כאשר שמע ישוע פי הסגירו את יוחנן יצא אל הגליל. הוא עזב את נצרת ובה לגור בכפר נחום ליד הים, בהבל זבולו ונפתלי, למען יתקום הנאמר בפי ישעיהו הנביא: "ארצה זבלו וארצה נפתלי, דרד הים, עבר הירדן, גליל הגוים. הים ההלכים בחשך ראו אור גדול, ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם." ראה גם: מרקוס א 14, מתי ד 23-24, ט 1, יוחנן ב 11

נישא: העשירי יבשר את הכשרה הטהרה של מלכות האלוהים

הנבואות בתנ"ך: ישעיה סא ו-3: "יזח אדני יהוה על, יעו משח יתוה אתי לבשר עניוים, שלחני לחבש לישבתי-לב, לקרא לשבועים דורה, ולאסודים פסה-קוח. לקרא שנת-רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו, לנחם כל-אבלים, לשום לאבלי עיון, לתת להם פאר תחת אפר, שמון שישון תחת אבלי, מעטת תהלה תחת רוח נהיה, וקרא להם אילי הצדק, מטע יתוה להתפאר."

ישעיה נב ז: "מה-לאו על-הקורים רגלי מבשר, משמיע שלום, מבשר טוב, משמיע ישועה, אמר לעיון: מלך אלהיך."

ההתנשמות בברית החדשה: מתו ד זג: "הוא קבב בכל הגליל כשהוא מלמד בבתי הכנסות ומכרז את בשות המלכות ומרפא כל מחלה וכל מורה בעים."

ראה גם: לוקס ד 17-21, מתו ה 1-10

נישא: העשירי יהוה נבוא כעשה ונכיר את אלוהים פנים אל פנים, עניו וסודו נמיט)

הנבואות בתנ"ך:

דברים יח 17-18: "נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוה, ונתמי דברי פניו ודבר אלהים את כל-אשר אצונו. והיה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי אשר דבר בשמי, אנכי אדוש מעמו." קרא על רקע דברים לד 10-11, במדמו ניב 3

ראה גם: ישעיה נ 4-5

ההתנשמות בברית החדשה:

יוחנ ו 14: "ראו האנשים את האות שעשה ואמרו: "זהו באמת הנביא ששם אל העולם."

מעשי השליחים ג 20, 22-23: "למען נבואו ומי רוחה מלפני אדני והוא ישלח את אשר יעד לכם מקדם, את המשיח ישוע...הו משה אמר אל אבותינו: "נביא יקים לכם יהוה אלהיכם מקרב אחיכם,

פמוני: אליו תשמעו כל אשר ידבר אליכם. והנה כל הנפש אשר לא תשמיע אל הנביא ההוא ונקמתה מעמיה."

ראה גם: לוקס ז 16, יוחנ ז 40, מעשי השליחים ז 37, אל העברים 2-1, ג 2-1

נישא: הנסים שעשוי יהוה:

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה לה 5-6: "אזתפקתהניעוניה ואני תרשים תפתחנה. אזידלג כאל פסה ותרז לשון אלם, כי-נקבעו במדבר מים וגחלים בעקבה." *נבואה זו נתמלאה באופן חלקי בביאתו הראשונה של המשיח ותתגשם באופן מלא עם שובו.

ההתנשמות בברית החדשה:

מתו יא 4-6: "השיב ישוע ואמר להם: לכו הגידו ליוחנן את אשר אתם שומעים ורואים: עורים רואים, פסחים מהלכים, מצרעים מטהרים, חרשים שומעים, מתים קמים, עניים מתבשרים, ואשרי מי שלא אהיה לו למכשול."

ראה גם: מתו ד 23-24, ח 17-1, ט 8-18, 38-22, יב 15, 23-22, יד 36-13, טו 30-39, יט 2, כ 29-34, מרקוס א 33-34, לוקס ז 11-15, יוחנ ב 1-11, ו 15-1, יא 45-1

נישא: העשירי יהוה עבד אלוהים וכו תתגשם תפארת, אלוהים בישראל:

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה מח 16, מט 1-3: "קרבו אלי שמעו-זאת, לא מראש בפתר דברתי, מעת היותה שם אני; ועמה אדני יהוה שלחני ורוחו... שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק, יהוה מפטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי. וישם פי פתח כדה בצל ידו החביאני, וישימני לחץ ברז, באשפתו הסתמיני. ויאמר לי: עבדי-אתה, ישראל אשר-קב אתפאר." קרא על רקע ישעיה מח (ובמיוחד פסוק 8). על רקע כשלונ של

מכתיב נבואות מהתנ"ך והתגשמות בברית החדשה

ישאל מעבר ה' המשיח נכנס בתמונה כעבר אמותי של ה' כנציג שמתגשם את קריאתו של ישראל.

ראה גם ישעיה טב 1-9 על רקע ישעיה טב 18-15

ההתגשמות בברית החדשה:

מתי ב 15: "שם נשאר עד מות הורדוס, לקים את אשר דבר אדני כפי הנביא: 'ממצרים קראתי לבני'."

כמו עם ישראל, גם המשיח נקרא לצאת ממצרים (לוקס ב 30-32: כי ראו עיני את ישועותך אשר הכינות לעיני כל העמים: אתו להאזין לנשים ותפארת ישךאל עמה."

נישוא: תקיחי של המשיח הוא בראשונה להשיב את עם ישראל לאליהם

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה מט 5: "עמה אמר יהוה יצויו קמטו לעבד לו, לשונב יקרב אליי..."

ראה גם פסוק 6

ההתגשמות בברית החדשה:

מתי טו 24: "ענה ישוע ואמר: 'לא נשלחתי אלא אל הצאן האובדות אשר לכות ישךאל'" (רק אחרי תחייתו ישוע שולח את שליחיו לגוים, מתי כח 19)

ראה גם: מתי י 5-6, מרקוס א 14, ג 13-19, רומים א 16

נישוא: אין ישךאל לא ויעה להאמץ על ידי המשיח נבואתו הראשונה

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה מט 4-5: "ואני אמרתי לך יקרב ויעתו לתהו והכל כחי כליתי אבו משפטי את-יהוה ופעלתי את-אלהי, ועתה אמר יהוה יוצרי מבטן לעבד לו לשונב יקרב אליי וישךאל לא יאמר..."

(ראה בהמשך כיצד אלוהים מושיע וגואל את ישראל)

ההתגשמות בברית החדשה:

מתי כג 37: "ושוע אמר) יהושלים יהושלים, ההורגת את הנביאים

מכתיב נבואות מהתנ"ך והתגשמות בברית החדשה

וסקלת את השלוחים אליה, כמה פעמים חפצתי לקבץ את בניך כתרנגולת המטבצת את אפרותיה תחת קנפיה ולא רציתם."

ראה גם: מרקוס ח 31, טו 6-14, לוקס כג 16-23, יוחנן א 11, יט 6-16

נישוא: בכל זאת אלוהים ישים את המשיח בישיעת אלוהים לכל בני האדם

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה מט 7-5: "...ואקבד בעיני יהוה ואלתי הוה יצוי, ויאמר קסל מהיותך לי עבד להקים את-שבטי יקרב ונצוירי (ונצוריר) ישךאל להשיב ונתתך לאור גוים להיות ישועתי עד-קצה הארץ. כה אמר-יהוה גאל ישךאל קדושו לבזה-נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתקוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישךאל ויבחרה."

תהילים קיח 22: "אבו קאמו הבונים היתה לראש פנה. מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו." (קרא על רקע זכריה ג 10-8, ישעיה כה 16)

ההתגשמות בברית החדשה:

מעשי השליחים ד 8-10: "כימא נתמלא רוח הקדש ואמר להם: 'שירי הקם וקמי ישךאל, אם אנתו ונקורים היום על מעשה טוב שניעשה לאיש חולה - כיצד נרפא האיש הזה - שיהא ידוע לכלכם ולכל עם ישךאל כי בשם ישוע המשיח מונצרת, אשר אתם צלבתם ואשר אלהים הקימו מן המתים, בשם הזה הוא עומד בריא לפניכם. הוא האבו שמאסתם, אתם הבונים אשר היתה לראש פנה. ואני ישועה באחר, כי אין שם אחר נתון לבני אדם תחת השמים, ובו עלינו להושע."

נישוא: מלך המשיח ייננס יהושלים רכוב על חמור

הנבואות בתנ"ך:

זכריה ט 9: "גילי מאד בת-ציון, הריעו פת יהושלים, הנה מלכך יבוא

מבחר נבואות מהתנ"ך והתנשמותן בברית החדשה

ראה גם: תהילים קיח 25-26
 לה צדיק ונושע הוא, עני ויזכר על-המור ועל-עיה בן-אתנות."
 ראה גם: התנשמות בברית החדשה:
 מרקוס יא 9-7: "...שמו על העיר את בנדיקים וישוע ישב עליו רבים
 פָּרְטוּ אֶת בְּנֵיהֶם עַל הַדָּרָךְ וְאַחֵרִים פָּרְטוּ עֲלֵיהֶם שִׁקְרָתוֹ בְּשֹׁדוֹת.
 וְהַתּוֹלָדִים לְפָנָיו וְאַחֵרֵי קִרְיָא: "הוֹשִׁיעַ-נָא בְּרוּךְ הֵבֵא בָשָׂם יְהוָה."
 ראה גם: מתי כא 11-10, לוקס יט 40-29, יוחנן יב 12-15

נושא: המשיח ימשיך את עמנו פריענו לעבד ולענות ולא יתנגד לעבדותנו)

הנבואות בתנ"ך:
 ישעיה ז 6: "עֵי נִחְמִי לְמַפְיָם וְלִחְמֵי לְמִרְטִים, פָּנֵי לֹא הִסְתַּרְתִּי
 מִכְּלֻמּוֹת וְרָקָה. "ישעיה נג 7: "נֶגֶשׁ וְהוּא נֶגְעָה וְלֹא יִקְפָּחָה-פָּנָיו כִּשְׁעַת
 לְטֹבָה יִבְרַךְ וְכִרְחֵל לְפָנָיו לְזִוְיָה וְאַלְמָה וְלֹא יִקְפָּח פָּנָיו."
 ראה גם: תהילים מ 6-9

ההתנשמות בברית החדשה:
 מתי כו 42: "...הֲלֹךְ שֵׁנִית וְהִתְפַּלֵּל בְּאָמְרוֹ: "אֲבִי, אִם אֵי אֶפְשֶׁר
 שְׂהוּכֹס תַּעֲבֹר סָבְלִי שְׂאֵשְׁתָּה אוֹתָהּ, יְהִי נָא כְרַצוֹנְךָ."
 יוחנן י 17-18: "מֵשׁוּם כִּי אוֹהֵב אוֹתִי הָאֵב: מֵשׁוּם שְׂאֵנִי נוֹתֵן אֶת
 נַפְשִׁי וְאֶחָד אוֹתָהּ שׁוֹב, אִישׁ לֹא נִטַּל אוֹתָהּ מִפָּנָיו אֲלֵא שְׂאֵנִי נוֹתֵן
 אוֹתָהּ מֵעַצְמוֹ. יֵשׁ לִי סִמְכוֹת לְתֵת אוֹתָהּ וְיֵשׁ לִי סִמְכוֹת לְקַחַת אוֹתָהּ
 שׁוֹב. אֶת הַמַּצּוֹת הַזֹּאת קִבַּלְתִּי מֵאֵת אָבִי."
 ראה גם: מתי כו 52-54, יוחנן יב 27, יח 10, 11

נושא: המשיח יסבול על לא עוול בכמו ולא יזכה לעשפט צדק

הנבואות בתנ"ך:
 ישעיה נג 8-9: "מַעַצֵּר וּמְשַׁפְּטֵי לְקַח וְאֶת-דִּוְרוֹ מִי וְשׁוֹחֲתִי, כִּי נִגְזַר
 מֵאֲרֵץ חַיִּים מִפְּשַׁע עַמִּי נִגְזַר לָמוֹ, וְנִתְּנוּ אֶת-רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת-
 עֲשֵׂירֵי בְּמִתְיָוִי עַל לֹא-תִמַּס עֲשֵׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו."
 ראה גם: מתי כו 52-54, יוחנן יב 27, יח 10, 11

מבחר נבואות מהתנ"ך והתנשמותן בברית החדשה

ההתנשמות בברית החדשה:
 מרקוס טו 13-15: "צִלַּב אוֹתוֹ" אָמְרוּ. "אֲבָל קַח רֶגֶעַ עֲשֵׂהוּ? אָמַר
 לָהֶם פִּילָטוֹס, אִךְ הֵם אָעֲזוּ בְּתֵר שְׂאֵת: "צִלַּב אוֹתוֹ" פִּינוּ שְׂרָצָה
 פִּילָטוֹס לְהַשְׁבִּיעַ אֶת רְצוֹן הַקְּמוֹן, שֶׁחָרַר לָהֶם אֶת כֶּר-אֲבָא, וְאֶת
 יִשְׁעֵי הַלְקָה וְנָסַר אוֹתוֹ לְצִלְבִּיהָ."
 ראה גם: מתי כו 52-54, יוחנן יב 27, יח 10, 11

נושא: המשיח ידבר ויזכר

הנבואות בתנ"ך:
 זכריה יב 10: "וְשִׁפְכְתִי עַל-בֵּית דָּוִד וְעַל יְרוּשָׁלַם רוּחַ חַן
 וְהִתְנַחַמְתִּים וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֵשׁוֹ-דְקָרוֹ וְדָסְפוּ עָלָיו כְּמִסְפַּד עַל-
 הַיְחִיד וְהִמְרוּ עָלָיו כְּהִמְרוֹ עַל-הַבְּכוֹר."
 ישעיה נג 5: "וְהוּא מוֹחֵל מִפְּשָׁעֵנוּ..."
 תהילים כב 17: "כִּי סָבְבוּנִי כְּלָבִים עֹדֵת מִרְעִים הַקִּיפוּנִי כְּאִרֵי יְדֵי
 וְרִגְלָי."
 ראה גם: מתי כו 52-54, יוחנן יב 27, יח 10, 11

ההתנשמות בברית החדשה:
 יוחנן יט 17-18: "וְכִשְׁהוּא נוֹשֵׂא אֶת צִלְבוֹ, יָצָא אֶל הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא
 גִּלְגֹּתָא, כְּלוֹמַר מְקוֹם הַגִּלְגֹּלַת. שֶׁם צִלְבוֹ אוֹתוֹ..."
 יוחנן 33-34, 36-37: "...כִּשְׁבָּאוּ אֶל יִשְׁעֵי וְהָיוּ שְׂהוּבֵי כְּכָר מוֹת, לֹא
 שָׁבְרוּ אֶת שׁוֹקְיוֹ. אוֹלָם אֶחָד הִחִילִים דָּכַר אֶת צֵדוֹ בְּרִמְחָ וּמִיָּד יָצְאוּ
 דָם וּמִים...הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲרִיעוּ כִּדֵי שִׁתְּקִים הַכְּתוּב: "וְיָצֵא־לֹא-
 תִשְׁבְּרוּ בוֹ" וְעוֹד כְּתוּב אַחַר אוֹמְרֵי: "וְהִבִּיטוּ אֵלָיו אֶת אֵשׁוֹ-דְקָרוֹ."
 ראה גם: מתי כו 52-54, יוחנן יב 27, יח 10, 11

נושא: יבוא לעמנו בעת כבלי

הנבואות בתנ"ך:

תהילים כב 7-8: "...חָרַפְתִּי אֲדָם וּבְזוּי עָם. כָּל-רְאִי יִלְעוּנִי לִי, וְנִפְטִירוּ
 ראה גם: מתי כו 52-54, יוחנן יב 27, יח 10, 11

בשמה יציעו ראש. כל אל יהיה יפלטתו, יצילהו כי תפיץ בו".
ישעיה נג 3, "בזה יחדל אושים איש מכאבות וידוע חלי וכמקטר

מים ממנו בזה ולא תשבגו".
ההתנשמות בברית החדשה:

מתי כז 39-43, "ועיוביים שם נרמו אותו, היינו ראשם ואמר:
"הווי את בית המקדש ובונה אותו בשלושה ימים! הושיע את
עמק, אם כן האלהים אתה, ויד מן הצלב" כה גם התלוצצו ראשי
הכהנים עם הסופרים והזקנים באמרו: "אחרים הושיע; את עצמו
אינו יכול להושיעו מלך ישראל הוא שירד עשוי מן הצלב ונאמן
בו! בטה באלהים, עתה יפלטוהם הפיץ בו, כי אמר, 'בו אלהים אני'".
ראה גם: מתי כז 46-49, מרקוס טו 29-36, לוקס כג 35-36

נישא: הניח ויחב לניש
הנבואות בת"ך:
ישעיה נג 12: "...ואת פשעים נמנה..."

ההתנשמות בברית החדשה:
לוקס כב 37: "אומר אני (ישוע) לכם, צריך שימלא בי היתוב הזה:
'ואת פושעים נמנה, ואמנם מה שמכון אלי הולך ונשלם'".

לוקס כג 33: "כשבאו אל המקום הנקרא גלגתא צלבו אותו שם
עם הפושעים, אחד מימינו ואחד משמאלו".
ראה גם: מרקוס טו 27-28

נישא: יפיו גידל על בניו העשוי
הנבואות בתני"ך:

תהילים כב 19: "יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גודל".
ההתנשמות בברית החדשה:

יוחנן יט 23-24: "החילים שצלבו את ישוע לקחו את בגדיו
וחלקום לארבעה חלקים, חלק אחד לכל חיל. הם לקחו גם את

הכתנות, אלא שהיא הייתה ללא תפר, אריזה רצופה מלמעלה
למטה. אמרו זה אל זה: "אל נא נקרע אותה, אלא נפיל
עליה גודל למי תהיה". זה היה כדי שיתקום המתב: "יחלקו
בגדי להם ועל לבושי יפילו גודל", ואמנם כך עשו החילים.
ראה גם: מתי כז 35, מרקוס טו 24, לוקס כג 34

נישא: כתי שישא אל ככל (בגדו), השוה יעבד אף ייתר
הנבואות בת"ך:

ישעיה נב 14: "כאשר שממו עליך (על ישראל) רבים, כו-משחת
מאיש מראהו ותארו מבני אדם".

תהילים כב 7, 12-16: "ואגכי תולעת ולא-איש...אל-תרחק מפני
כי-צרה קרובה, כי-אין עוזר. סבבוני פרים רבים, אבירי לשון
כתרגו, פצו עלי פיהם, אריה טרף ושאו. פנים נשפכתי והתפרדו
כל-עצמותי, היה לבי כדונג נמס בתוך מיני. יבש כהרש כחי ולשוני
מזרב מלקוחי, ולעפר-מות תשפתני".

ההתנשמות בברית החדשה:
מתי כז 46, 45: "משעה שתים-עשרה בקהרים השתרר השך על כל
הארץ עד השעה שלוש, ובערב בשעה שלוש צעק ישוע בקול גדול:
"אלי, אלי, למה שבקתני?" כלומר, "אלי, אלי, למה עזבתני?"

נישא: כפיו ויטו של המשוה הם כפיה בעבור חטאי ישראל והעולם כולו
בהתאם לדעו אלוהים ותנתי

הנבואות בתני"ך:
ישעיה נג 4-6: "אכו חלניו הוא נשא ומכאבני סבלם, ואנחנו
תשבגונו נגיע כמה אלהים ומענה. והוא מחלל מפשענו מרבה
מעונותינו, מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא-לנו. כלנו כצאן תעינו
איש לדרכו פנינו, והוא הפגיע בו את גונו כלנו".

ישעיה נג 10: "ויהוה הפיץ דכאו החלי אם-תשים אשם נפשו..."

ישעיה נג 12: "תחת אשר הערה לקות נפשו ואת-פושעיו נמנה והוא חטא-רבים נשא ולפושעים נפגוע."

ראה גם: זכריה יז 7

ההתגשמות בברית החדשה:

יוחנן ג 16: "כי כה אהב אלהים את העולם עד כי נתנו את בנו יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו, אלא יחל חייו עולם."

רומים ג 25-23: "המשיח ישוע, אשר האלהים שם אותו לכפרה רומים ג 25-23: "המשיח ישוע, אשר האלהים שם אותו לכפרה

בדמו כפרה על-יסוד אמונה..."

אגרת יוחנן א ב 1-2: "...יש לנו מליץ לפני האב - ישוע המשיח, האדיקו, והוא כפרה על חטאינו, ולא על חטאינו בלבד, אלא גם על חטאי כל העולם."

יוחנן א א 7: "...ודם ישוע המשיח בנו מטהר אותנו מכל חטא."

ראה גם: רומים ח 32, אגרת יוחנן א ד 10

ישעאי: רק שנינו, הם הקרבנו עמקתו כפרה וקלות חטאם

הנבואות בתנ"ך:

ויקרא יז 11: "כי נפש הנפש בדם הוא ואני נתתיו לכם על-המזבח לכפר על-נפשתיכם כי-הדם הוא הנפש זכר."

ראה גם: בראשית ד 4, ח 20-21, כב 8, 13-14, שמות יב 21-23, כט 1-21, 35-46, ויקרא א - ט, במדבר ז, טו 22-29, שמואל ב כד 18-25, דברי הימים א כא 18-כב 1

ההתגשמות בברית החדשה:

אל העברים ט 22: "אכן על-פי התורה כמעט הכל מטהר בדם, ובלא שפיכות דם אין מחילה."

ישעאי: קרבו המשיח מנשים ופטלא ואתה עדין את קרבנות התורה

הנבואות בתנ"ך:

תהילים מ 7-9: "זבח ומנחה לא-תפצת אזנים קרית לי, עולה

ותקטאה לא שאלת. אז אמרתי הנה-הנתי במגלת-ספר קתוב עלי ללשונות-רצונך אלהי הפאתי, ותורגד בתוך מעי."

ישעיה נג 10: "...אם-תשים אשם נפשו וראה זדע..."

ההתגשמות בברית החדשה:

אל העברים י 8-10: "באמרו לעיל, 'זבח ומנחה ועולה ותקטאה לא תפצת אף לא שאלת', אשר מקדיבים אותם על-פי התורה, ובאמרו אחרי כן, 'הנה באתי לעשות רצונך', מסיר הוא את הראשונה כדי להקים את השנייה. ובאותו הרצון מקדישים אנחנו על-ידי הקרבת גופו של ישוע המשיח פעם אחת וקתמיד."

יוחנן א 29: "לקהרת ראה יתנו את ישוע כא לקראתו. אמר יתנו: 'הנה שה האלהים הנושא חטאת העולם'."

אל הקורנתים א ה 7: "...הרי זבחה שה הפסח שלנו - המשיח."

ראה גם: מתי כז 50-51, מרקוס טו 37-38, אל העברים פרקים ט, י

ישעאי: גפנו של המשיח לא יראה שחת

הנבואות בתנ"ך:

תהילים טו 10: "כי לא-תלגוב נפשי לשאול, לא-תתן חסידך לדאות שחת."

ההתגשמות בברית החדשה:

מעשי השליחים ב 29-31: "אנשים אחים, אפשר לומר לכם בכטחון על זרד אבינו, שהוא מת וגם נקבר וקברו נמצא עמנו עד היום הזה. מכינו שנהיה נביא וידע כי אלהים ישבע לו שבועה להושיב מפרי הלציו על כסאו, בחזונו מראש דבר על תחית המשיח - שלא נעזבה לשאול נפשו ונשרו לא ראה שחת."

ישעאי: המשיח יחם לתחיית

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה נג 10: "...אריד זמים ותפץ יהוה בידו יצלת. מעמל נפשו

ההתנשמות בברית החדשה:
 אל הקורניתיים א א 23-24: "אבל אנתו מכרזים משיח צלוב, אכן נגן לקורדים וסכלות בעיני הקנינים. אולם לקנאים הו מקרב היהודים הו מקרב הקנינים - משיח שהוא נבזות אלהים ותקמת אלהים."⁸

נישא: דרך קרבנו ותקופתו של המשיח יתחדו גינים רבים עכל האנושית וישבו לאלהים

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה נב 15: "כן יזה" גינים רבים עליו וקפצו מלכים פיהם, כי אשר לא-ספר להם ראו ואשר לא-שמעו התבוננו."⁹

תהילים כב 28: "יזכרו וישבו אל-יהוה כל-אפסי-ארץ וישתחוו לפניו כל-משפחות גוים."¹⁰

ישעיה יא 10: "יהיה כיום שהוא שרש ישי אשר עמד לגם עמים אליו גוים ידרשו, והיתה מנחתו כבוד."¹¹

* הוא יתנו, כמו אהרן התינו את דם הקורבן באוהל המועד (ויקרא טו 14). המשמעות היא: העבד יטהר הרבה גוים

ההתנשמות בברית החדשה:

יוחנן יב 32-33: "וישוע אמר) ואני בהנשיא מו הארץ אמשך את הכל אלי." זאת אמר בקרמו על אפן המות שהיה עתיד למות.¹² ההתנלות 9-10: "אחרי כן ראיתי והנה המון רב, אשר לא יכול איש למנותו, מכל האמות והשכטים והעמים והקלסונות - עומדים לפני הכסא ולפני הש"ה והם לבושים גלימות לבנות וכפות תמרים בידיהם, וקוראים בקול גדול: "הישועה לאלהינו היושב על הכסא ולשה".¹³

נישא: מעשי השליחים י 45, ההתנלות ה 9-10

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה נב 13: "הנה ישפיל עבדך ירום ונשא ונכה מאד."¹⁴

וראה ישבע:
 תהילים כא 5-7: "תמים ישאל מקד ותמה לו ארך ימים עולם ועד. גדול כבודו בישועתו. הוה וקדד תשיה עליו. פי-תשייתו ברכות לעד תחזתו בשמחה את-גידו."¹⁵

ראה גם תהילים כב 17, ישעיה מט 8

***בתרגום השבעים ובמילות ישעיה שנמצאה בקומראן כתוב "יראה אור"**

ההתנשמות בברית החדשה:

מתי כח 6: "הוא אינו כאו (בקבר), שהרי קם לתחייה לפי שאמר. באנה וראינה את המקום שישב בו."¹⁶

מעשי השליחים כ 23-32: "הוא לקחתם ובדי רשעים אלהים הנתרצה וידעתו מראש - אותו לקחתם ובדי רשעים אלהים והתגתם ואלהים הקימו לתחייה... הו דוד אומר עליו:..פי לא-תעזב נפשי לשאול...אנשים אחים, אפשר לומר לכם בבטחון על דוד

אבינו, שהוא מת וגם נקבר וקברו נמצא עמנו עד היום הזה. מפניו שהיה נביא וידע כי אלהים נשבע לו שבועה להשיב מפרי תלציו על כסאו, בחזות מראש דבר על תחית המשיח - שלא נעזבה לשאול נפשו ובשרו לא ראה שחת. את ישוע זה הקים אלהים לתחייה ועל זאת אנתנו כלנו עדים."¹⁷

ראה גם: מתי כח, מרקוס טו 14-1, לוקס כד, יוחנן כ, מעשי השליחים א 3, ג 13-14, ד 10-11, י 39-40, יג 37-38, אל הקורניתיים א טו 1-8.

נישא: מי היה טאטי שהמשיח הטוב? הא דיעי אלהים הנבואות בתנ"ך:

ישעיה נג 2-4: "מי האמין לשמעתנו ורוע יהוה על-מי נגלתה. ויעל פיוק לפניו ובשרש מארץ ציון, לא-תאר לו ולא תהי, ונראהו ולא-מראה ותמדרה... השבנתו נגוע מכה אלהים ומגנה."¹⁸

קרא ישעיה נב 13-12

וקרא גם ישעיה ו', נז, 15) תהילים ק"ו: "לְדוֹד מִזְמוֹר נֶאֱמַר יְהוָה לֹאֲדוֹנֵי שָׁב לִימִינִי, עַד-אִשִּׁית אֹיְבֵי הַיָּם לְגֹלְיוֹת".
 ההתנשמות בכרית החדשה: לוקס כד 51-53: "בְּשַׁעַת שְׁבוֹרָה אוֹתָם נִפְרַד מֵהֶם וְנִשְׂא הַשְּׁמַיִמָה. הֵם הִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ וְחִזְרוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְהִתְמַיְדוּ לְהֵיוֹת בְּמִקְדָּשׁ כְּשֵׁתִם מְבֻרְכִים אֶת הָאֱלֹהִים".
 אל העברים א 3: "הוּא זֶהוּ כְבוֹדוֹ וְעֲלָם עֲצֻמוֹתָיו וְנוֹשֵׂא כָל בְּדָבְרוֹ דַבְּ-הַגְּבוּרָה, וְלֹאֲחֵר שְׁעֵשֶׂה טַהוֹר הַטְּאִים נִשְׁב לִימִינִי הַגְּדֹלָה בְּמִרְמִים".
 ראה גם: מתי כו 64, לוקס כג 69, מתי כח 18, מעשי השליחים א 10-9, ב 33-36, ז 55-56, רומים ח 34 אל הפיליפים ב 9-11.

נישא: הַשְּׁמַיִם יְהִי שֵׁם - לְיוֹנֵן שֶׁל אֱלֹהִים - כְּתוֹן גְּדוֹל, נַעֲרִי

הנבואות בתנ"ך:
 תהילים ק"ד: "נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יָנַחַם אֶתָּה-כְּתוֹן לְעוֹלָם, עַל-דַּבְּרֹתַי מִלְכֵי-צָדִק".
 ראה גם זכריה ו 11-13

ההתנשמות בכרית החדשה:
 אל העברים ז 26-27: "אֲכֹן כְּתוֹן גְּדוֹל כְּזֶה לֹאֵה לָנוּ - קְדוּשָׁה, תְּמִים, טַהוֹר, נִבְדָּל מִחוּטָאִים וְנִשְׂא מֵעַל הַשְּׁמַיִם, אֲשֶׁר אִינּוּ צָרִיד יוֹם יוֹם, פְּתֻחִים הַגְּדוֹלִים, תַּחֲלָה לְהַקְרִיב קְרָבָנוֹת עַל הַטְּאִי וְאֲחֵרֵי כֹן עַל הַטְּאִי הָעָם; כִּי זֹאת עֲשֵׂה אֲחֵת וְלִתְמִיד בְּהַקְרִיבוֹ אֶת עֲצָמוֹ".
 ראה גם העברים ז (כל הפרק)

נישא: הַשְּׁמַיִם הוּא הַכְרִית הַחֲדָשָׁה
 הנבואות בתנ"ך:
 ישעיה מב 6: "אֲנִי יְהוָה קְרָאֲתֶיךָ בְּצִדִק וְאֲחֻזֶּק בְּדָוִד, וְאֶצְרֶךָ וְאֲתַמְנֶךָ

לְכַרִּית עִם לְאוֹר גּוֹיִם".
 ירמיה לא 30-32: "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה; וְקָרַמְתִּי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה בְּרִית הַדְּשֵׁה. לֹא כְּבָרִית אֲשֶׁר קָרַמְתִּי אֶת-אֲבוֹתֵם בְּיוֹם הַקְּדוּשָׁה בְּיַדִּים לְחֹצִיאִים מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם: אֲשֶׁר-הִמָּה הִפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי, וְאֲנֹכִי בְּעֲלַמְתִּי כִּם נְאֻם-יְהוָה. כִּי זֹאת הַכְרִית אֲשֶׁר אֲכַרֵּת אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם-יְהוָה, נְתַמְתִּי אֶת-תּוֹרֹתַי בְּקִרְבָּם וְעַל-לִבָּם אֲכַתְּבֶנָּה; וְהֵייתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ-לִי לְעָם".
 ראה גם: דברים ל 6, ישעיה מט 8, ישעיה נה 3, ירמיה לב 38-41, יחזקאל יא 19-20, טז 60-63, לו 25-28, לז 24-28

ההתנשמות בכרית החדשה:
 לוקס כב 19-20: "לְקַח אֶת הַלֶּחֶם, בְּרֹךְ וְנִבְצַע וְנָתַן לָהֶם בְּאִמְרוֹ: זֶה גּוֹפֵי הַנֶּמֶן בְּעַדְכֶם, זֹאת עֲשׂוּ לְזִכְרִי. כֹּן גַּם אֶת הַכּוֹס אַחֵר הִסְעוּדָה, וְאָמְרוּ: "הַכּוֹס הַזֹּאת הִיא הַכְרִית הַחֲדָשָׁה בְּדַמֵּי הַנִּשְׁפָּךְ בְּעַדְכֶם".
 ראה גם: מתי כו 26-28, מרקוס יד 22-24, לוקס כב 19-20, רומים ח 3-5, אל הקורינתים א יא 23-25, אל הקורינתים ב ג 6-11, אל העברים ז 22, ח 13, ט 15, י 18-18

נישא: בֵּיא יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁהַשְּׁמַיִם שֶׁבְתוֹלָה דָּהָה אוֹתִי עִם יִשְׂרָאֵל, יֵשֵׁב וְיִתְגַּלָּה לְבְנֵי הָעָם, וְנֶאֱלַ וְיִוִּשְׁעוּ אוֹתָם

הנבואות בתנ"ך:
 זכריה יב 10, יג 1: "וְשִׁפְכְתִי עַל-בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הוּחַ חָן וְתִתְחַנְּנִים, וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר-דָּקְרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפַּד עַל-הַיְחִיד וְהִמְרוּ עָלָיו כְּהִמְרוּ עַל-הַבְּכוֹר... בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מְקוֹר נַפְתָּח לְבֵית דָּוִד וְלִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לְהִטְאֹת וְלָנֶדֶת".

ישעיה נג 4, 5: "אֲכֹן תְּלַנְּנוּ הוּא נִשְׂא וּמְכַאֲבֵינוּ סָבְלָם וְאַחֲזָנוּ תְּשַׁבְּנָהוּ וְנִנְעֵ מִכָּה אֱלֹהִים וּמַעֲלָה... וּבַחֲבָרְתוֹ נִרְפָּא-לָנוּ".
 ישעיה נט 20: "וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלְשִׁבֵי פְשִׁעַ בַּיַּעֲקֹב נְאֻם יְהוָה".

ראה גם: ירמיה כג 6, יחזקאל לו 14, 23-28, הושע ג 5

ההתנשמות בברית החדשה:

רומים יא 12, 15, 26-25: "ואם מעידתם היא עשר לעולם והפסדם הוא עשר לגוים, ש'למותם - על אחת כמה וכמה!...הרי אם הדיחתם היא רצוי כשכיל העולם, מה תהיה השבתם אם לא תקומה ממות אלו חיים?...הו, אחי, איני רוצה שיעלם מפס הדו הזה, לפי תהיו חכמים בעיניכם: שהות לב אחזה במדת מה את ישו'אל, עד אשר יפגם מלאו הגוים. וקר כל ישראל יושע, כמו שפיתוב: "ובא מציון גואל וישיב פשיע בינקב ואני זאת בריתי אותם, כי אסלח לעוונם."
מתי כג 39: "ואני אומר לכם: מעתה לא תראוני עד אשר תאמרו 'ברוך הבא בשם יהוה!'"

ראה גם: אל הקורונתים ב 15-16

נישא: השיח ושוב עם עני השעים

הנבואות בתנ"ך:

דניאל ז 13-14: "רואה הייתי בחזיונות לילה, והנה עם ענני השמים בא אחד הזומה לבן-האדם, ועד עתיק יומין הגיע והובא לפניו. שלטון ומלכות וכבוד נתנו לו, וכל העמים, האומות והלשונות עבדו לו..."
ראה גם: זכריה יד 4,5

ההתנשמות בברית החדשה:

מתי כו 64: "השיב לו ישוע: "...מעתה תראו את בור'ה'אדם יושב למינו הגבורה ונא עם ענני השמים."
מעשי השליחים א 9-11: "...וענו ונל אותו מנגד עיניהם...ישוע זה אשר נשא מגליכם השמימה - בוא ובוא באותו אפן שראיתם אותו עולה לשמים."
ראה גם: מתי כד 30, מרקוס ח 38, יד 62, לוקס כג 69, אל התסלוקים ד 15-17, התגלות א 7

נישא: עבדתי תהיה נצחית וזאת יעידך על כל העולם

הנבואות בתנ"ך:

דניאל ז 14: "שלטון ומלכות וכבוד ניתנו לו, וכל העמים, האומות והלשונות עבדו לו. שלטונו שלטון עולם שלא יסור וממלכתו לא תיכלה."
ישעיה ט 6: "למרבח המשרה ולשלום איו-קץ על-כסא דוד ועל-ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד-עולם קנאת יהוה צבאות תעשה-זאת."

ראה גם: מיכה ד 7, מיכה ה 3, תהילים ב 8, תהילים מה 6, תהילים קב 8-11, פט 24-29, זכריה ט 10

ההתנשמות בברית החדשה:

לוקס א 33: "וימלך על בית יעקב לעולם ואין קץ למלכותו."
התגלות יא 15: "המלאך השביעי תקע בשופר וקולות גדולים נשמעו בשמים - אומרים: "היתה ממלכת תבל לממלכתו של אדוננו ושל משיחו והוא ימלך לעולמי עולמים."
נישא: השיח ובוא את השלום האמתי והאיש והעולמי

הנבואות בתנ"ך:

ישעיה נג 5: "...מוסר שלומנו עלינו..."
מיכה ח 4: "והיה זה שלום..."
ישעיה ט 6, 5: "...ויקרא שמו פלא ויעץ אל גבור אברי-עד שר-שלום לסרבה (למרבח) המשרה ולשלום איו-קץ..."
ישעיה יא 9-6: "וגר זאב עם-זבש ונמר עם-דב ורביץ ועגל וכפיר וקריא יחדו ונער קטן נהג בסם...לא-ירעו ולא-ישחיתו בכל-הר קדשי כי-מלאה הארץ דעה את-יהוה כמים לים מכסים."
ראה גם: ישעיה ב 1-4, ישעיה סה 25, זכריה ג 10, ט 10, תהילים קב

ההתנשמות בברית החדשה:

לוקס ב 13-14: "פתאום היו ליד המלאך המון צבא השמים והמה מהללים את האלהים ואומרים: "כבוד לאלהים פמרומים, וקארץ

שָׁלוֹם עַל בְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר אוֹתֶם רָצוּהָ.¹⁷
 ויחונן די 27: "שָׁלוֹם אֲנִי מִשְׁאִיר לָכֶם, אֵת שְׁלוֹמִי אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם; לֹא
 מִדָּרָךְ שֶׁהַעוֹלָם נוֹתֵן אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם. אֵל לֹא יִתֵּן לָבְבְכֶם וְאֵל יִיבֹא."¹⁸
 ראה גם: לוקס יט 38, יוחנן טז 33, מעשי השליחים י 36, רומים ה 1,
 אל האפיסים ב 15, 17, אל הקולוסים א 20

נִשְׂאָ: בְּאֻמְצֵי תְּשִׁיעַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת מַלְכוּתוֹ וְיִשְׁכְּנוּ בְּעִוֵּן בְּקֶרֶב עַמּוֹ

הנבואות בתנ"ך:
 ירמיהו כג 6: "בְּלִמְיוֹ תִּזְשַׁע יְהוָה וְיִהְיֶה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבִטָּחָה, וְזֶה-שְׁמוֹ שֶׁר-
 יִקְרָאוּ יְהוָה צִדְקָתוֹ."¹⁹

צפניה ג 14-17: "דָּוָי בַּת-צִיּוֹן הִרְעִי וְיִשְׂרָאֵל, שְׂמֹחִי וְעֹלָזִי בְּכֹל-לֵב
 בַּת יְרוּשָׁלַם. הִסִּיר יְהוָה מִשְׁפָּטָיו מִפְּנֵי אִיבָה, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְהוָה בִּקְרָב
 לֹא-תִירָאֵי רַע עוֹד. בְּיָוֵם הַהוּא יֵאָמֵר לִירוּשָׁלַם אֶל-תִּירָאֵי, צִיּוֹן
 אֶל-יִרְפוּ יְדֵיךָ. יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּקְרָבֶךָ גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ, יִשְׁעֵשׂ עֲלֶיךָ בְּשִׂמְחָה
 יִתְרַשֵׁעַ בְּאַהֲבָתוֹ יַעֲלֵל עֲלֶיךָ בְּרִנָּה."²⁰

זכריה ב 14-16: "דָּוָי וְשִׂמְחִי בַת-צִיּוֹן כִּי הִנֵּנִי-בָא וְשִׁבְנָתִי בַתֹּכַח
 נְאֻם-יְהוָה. וְגִלּוֹ גוֹיִם רַבִּים אֶל-יְהוָה בְּיָוֵם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעָם
 וְשִׁבְנָתִי בַתֹּכַח וְיִדְעֵת כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ. וְנִחַל יְהוָה אֶת-
 יְהוָה חֲלָקוֹ עַל אֲדַמַּת הַקֹּדֶשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם."²¹

ראה גם: ישעיהו ס 19-20, יחזקאל לו 24-28, מח 35

הַהֲתַנְשִׁימוֹת בְּבְרִית הַחֲדָשָׁה:

ההתנלות כא 1-4, 27-22, כב 3-5: "רְאִיתִי שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאֲרִץ
 חֲדָשָׁה, כִּי הִשְׁמִיִם הָרְאוּשׁוֹנִים וְהָאָרֶץ הָרְאוּשׁוֹנָה עֲבְרוּ וְהָיָה אֲיִנּוֹ
 עוֹד. רְאִיתִי אֶת עֵיר הַקֹּדֶשׁ, יוֹשְׁבֵי הַחֲדָשָׁה, יוֹרְדֹת מִן הַשָּׁמַיִם
 מֵאֵת הָאֱלֹהִים, מוֹכֵנָה כִּכְלָה מְקַשְׁמֶת לְבַעֲלָהּ. וְשִׁמְעֵתִי קוֹל גְּדוֹל
 מִן הַכְּסֵא - אוֹמֵר: "הִנֵּה מִשְׁכַּן הָאֱלֹהִים עִם בְּנֵי אָדָם וְיִשְׁכְּנוּ עִמָּהֶם;
 הִמָּה יְהִיוּ לוֹ לְעָם וְהוּא הָאֱלֹהִים יְהִי עִמָּהֶם, וְיִמְחָה כָּל דְּמִיעַת
 מַעֲיֵינֵיהֶם וְהַמּוֹת לֹא יִהְיֶה עוֹד; גַּם אֲבֵל וְזַעֲקָה וְכָאֵב לֹא יִהְיוּ עוֹד,
 מִעֵינֵיהֶם וְהַמּוֹת לֹא יִהְיֶה עוֹד; גַּם אֲבֵל וְזַעֲקָה וְכָאֵב לֹא יִהְיוּ עוֹד,"

כִּי הָרְאוּשׁוֹנוֹת עֲבְרוּ...הִיכַל לֹא רְאִיתִי בָהּ, כִּי הִיכָלָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵי
 צְבָאוֹת וְהַשֵּׁה. וְהָעִיר אֲיִנָּה צְרִיכָה לְשִׁמֵּשׁ וְלִידֹת שִׁיאִירוּ בָהּ, כִּי
 כְּבוֹד אֱלֹהִים הָאִיר אוֹתָהּ וְהָשֵׁה הוּא מְנוֹחָתָה. הַגּוֹיִם יִלְכוּ לְאוֹרָהּ
 וּמֶלֶךְ הָאָרֶץ מִבְּיָאִים אֶת כְּבוֹדָם אֵלֶיהָ. שְׁעָרֶיהָ לֹא יִסְגְּרוּ בְּיָוֵם; וְהָרִי
 לְיָקָה לֹא יִהְיֶה שֵׁם. אֵת כְּבוֹד הַגּוֹיִם וּיְקַרְם וּיְבִיאוּ אֵלֶיהָ, וְלֹא יִפְסֵם
 אֵלֶיהָ כָּל טָמֵא וְעוֹשֶׂה תוֹעֵבָה וְשָׂרָר, כִּי אִם הַכַּתּוּבִים בְּסֵפֶר הַחַיִּים
 שֶׁל הַשֵּׁה. ... שׁוֹם קָלְלָה לֹא תִהְיֶה עוֹד. כִּפְסָא אֱלֹהִים וְהָשֵׁה יְהוָה בָּהּ
 וְעֲבָדָיו יִשְׂרָוּהוּ. הֵם יִרְאוּ אֶת פְּנֵי, וְשִׂמּוּ עַל מַצְחוֹתָם. וְלִילָה לֹא
 יִהְיֶה עוֹד וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְאוֹר מְנוּחָה וְלְאוֹר שֵׁמֶשׁ, כִּי יִהוּ אֱלֹהִים יְאִיר
 עֲלֵיהֶם וְיִמְלְכוּ לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים."²²

קטעים נבחרים מישעיה

מ' וְחָמוּ עָמִי יֹאמֶר אֱלֹהִיכֶם:
 יִדְבְּרוּ עִלְיָיִךְ יְהוֹשִׁילִים וְקִרְאוּ אֵלַיִךְ
 כִּי מָלְאָה אֶצְבָּאָה כִּי יִרְצֶה עֲוֹנֶה
 כִּי לִקְחָה מִיַּד יְהוָה כַּפְלַיִם בְּכֹל-חַטָּאתָיִהּ: ס

י' קוֹל מוֹרָא בַּמִּדְבָּר פֶּנוּ דֶרֶךְ יְהוָה
 יִשְׁרוּ בְּעֹזְבָה לְמַסְלָה לְאֹלֵהֵינוּ: ס

י"ג כִּלְיָיָא יִשְׂא וְכִלְיָהּ וְנִבְעָה יִשְׁפְּלוּ
 וְהָיָה הַעֲקֵב לְמִישׁוֹר וְהִרְכַּסִּים לְבִלְעִיה: ס

י"ד וְנִגְלָה כְבוֹד יְהוָה
 וְרָאוּ כָל-בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבְרָה: ס
 י"ה קוֹל אִמֵּר קָרָא וְאָמַר מִה אֶלְבָּא
 כִּלְיָהּבְּשׂוֹר הַחַצִּיר וְכִלְיָהּסָדוּ לְפָצִיץ הַשְּׂדֵה: ס

י"ז וְכֵשׁ הַחַצִּיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נִשְׁבָּה בּוֹ
 אֲבָן הַחַצִּיר הָעָס: י"ח וְכֵשׁ הַחַצִּיר נָבֵל צִיץ וְדָבַר-אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם:

י"ט עַל הַר-גְּבֵהַ עֲלִי-לָךְ מְבִשְׂרֹת צִיּוֹן
 הַרְיָמִי בִכְחַ מִלְּךָ מְבִשְׂרֹת יְרוּשָׁלַיִם

כ' תְּקוּפַת סֶבֶל י' שׁוֹלֵם חֲטָאָה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם י' דֶּרֶךְ סִלּוּהַ י' כָּל בְּנֵי אָדָם י' עֵשֶׂב
 כ"א כְּמוֹ פֶרֶחַ בָּרַךְ י' פִּיּוּהַ לְצִיּוֹן לְחַשְׁמֵיעַ אֶת הַחֲמַר שֶׁלֶּה

הַרְיָמִי אֶל-תִּיבְדָאִי אִמְרִי לְעַבְדֵי יְהוָה הֲנֵה אֱלֹהֵיכֶם:
 הֲנֵה הֲדָנָה אֲדֹנָי יְהוִה בְּחֹזֶק יְבוּא אֲזוּרְעוּ מִשְׁלָה לּוֹ
 הֲנֵה שִׁכְרוּ אֹתוֹ וּפְעַלְתֶּם לְפָנָיו:

י"א פְּרַעְיָה עֲדְרוּ וְרִצְיָה בִּזְרָעוֹ יִקְבֹּץ מְלֵאִים וּבְחִיטּוֹ יִשְׂא
 יַעֲלֹת יִנְהַל: ס

י"ב הֲנֵה יִשְׁפֹּל יַעֲבֹדֵי יְדוּם וְנִשְׂא וְנִבְהַ מְאֹד:

י"ג כְּאֲשֶׁר יִשְׁמָמוּ יַעֲלֶה רִבִּים בּוֹ-מִשְׁתַּחֲוֵת מְאִישׁ מְרֹאָהוּ
 וְתֹארוֹ מִבְּנֵי אָדָם:

י"ד כִּי אֲשֶׁר לֹא-סָפַר לָהֶם רָאוּ וְאֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ הִתְבַּנְּנוּ:
 י"ה כִּי יִנְהַל גּוֹיִם רִבִּים עֲלָיו וְקִפְצוּ מִלְּכִים פִּיהֶם

י"ז נָגַד מִי הָאָמִי לְשִׁמְעֵתֵנוּ וְזוּרְעַ יְהוָה עֲלֵי-מִי וְנִלְקָה:
 י"ח וְיַעַל יִכְיֹנֵק לְפָנָיו וְכִשְׂרֵשׁ מְאֹדָץ צִיָּה

י"ט לֹא-תֹאֵר לוֹ וְלֹא הֲדָר וְנִרְאָהוּ וְלֹא-מְרֹאָה וְנִחְמָדָהוּ:

כ' זוּרַע ה' הוּא עֲבַד אֵשׁ יִתְגַּלֶּה וְרֹאה יִשְׁעֵה נֶגַד 1 כְּבָשִׁים מִנִּיקוֹת
 ג' יוֹבֵל ד' יַעֲלִיחַ ה' עֲבַד ה' תְּרוּגוֹם אֲנִקְלוֹס מִפְּרֵשׁ עַל הַמְּשִׁיחַ ('עֲבַד מְשִׁיחֵי')

י' כֶּסֶם שֶׁהִזְדַּעְזְעוּ וְהִשְׁתַּמְמוּ כִּשְׂרָאוּ אֶת מִשְׁפַּח אֱלֹהִים (רֹאה גַם מְלָכִים ט 8)
 י"א עֲלִיךְ - כְּלוֹמַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל ה' כִּי גַם הִרוּס וְעֻמּוֹת עֲבַד ה' (הַמְּשִׁיחַ) ט' עַד שֶׁלֹּא

י"ב נִרְאָה כְּבֵן אָדָם כְּלוֹמַר סֶבֶל הַמְּשִׁיחַ יִהְיֶה גְדוֹל אִף יוֹתֵר מִסֶּבֶל שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹת
 י"ג יִתִּיצֵל עַל (מִתִּיחַס לְדָם הַקּוֹרֵבן שֶׁבִּמְתָן הִתִּיצֵל בְּאוֹת מוֹעֵד, רֹאה וַיִּקְרָא טו 14)
 הַמְּשִׁמְעוֹת הֵא שֶׁעֲבַד ה' יוֹתֵר גּוֹיִם רִבִּים י"ד כְּעַנְף צִעִיר י"ג יֵשׁ מְדַבֵּר

י"ה שְׁהִיֵּנו רֹצִים בּוֹ

1
תִּחְיֶינָה מְקוֹם אֱהֱרָר וְיִרְעוּת מִשְׁכַּנְתְּךָ אִיטוֹ אֶל-תַּחֲשִׁכִי
הָאֲרִיבִי מִיַּתְדֶיךָ וַיִּתְדַבֶּר תֹּחֶלְתִּי:

יְרִימֶנּוּ וְשִׂמְאוֹל תִּפְרִצִי
יִזְרְעֶנּוּ גוֹיִם יִירֶשׁ וְעַרְוִים יִשְׁמֹת יוֹשִׁיבָיו:

אֶל-תִּירָא כִּי-לֹא תִבוֹשִׁי וְאֶל-תִּכְלַמֵּנִי כִּי לֹא תִחַפְּדִי
כִּי בִשְׁתׁי יִלְמוּדֶיךָ תִּשְׁכַּחִי וְחַרְפֵּת אֱלֹמֻתְךָ לֹא תִזְכְּרִי-עוֹד:

כִּי בַעֲלֶיךָ עֲשִׂיךָ יִהְיֶה צְבֹאוֹת שְׁמוֹ
וְגֹאֲלֶךָ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל-הָאָרֶץ יִקְרָא:

כִּי-כִאֲשֶׁר עֲזָבָה וַעֲצוּבֹת רוּחַ קְרָאָךָ יִהְיֶה
וְאִשֹׁת וַעֲרִיבִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

יְבַרְצֵנּוּ קִטְוֹן גְּזֻבְתֶּיךָ וּבְרוּחֹמַיִם גְּרָלִים אֶשְׁבְּצֶנּוּ:
יְבַשְׁעֵנִי קִצְף הַסְּתֵרֹתַי כִּי לֹא מִמֶּנּוּ וּבַחֲסֵד עוֹלָם נִחְמַתֶּיךָ
אָמַר גֹּאֲלֶךָ יְהוָה: ס

כִּי-יִמֵּי נַח וְזֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מִעֲבַר מִיַּנְחָה עוֹד עַל-הָאָרֶץ
כִּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצָפִי עֲלֶיךָ וּמִגִּרְ-כָּנֶיךָ:

כִּי הָרָרִים יִמְוֹשֻׁוּ וְהַנְּבֻעוֹת תִּמְוֹטְנָה
וְחִסְדֵי מַאֲתָר לֹא-יִמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט:

א יחפרשו
ב תמשיכו אל תתבישי
ג לא תעברי חרפה
ד בשה
ה נעוריי
ו ברתפרצות
ז חרתי זעם
ח רמבז
ט שלא אכנס עליך
י ולמחר שנשבעתי שלא יהיה עוד תבול לך גם נשבעתי שלא אכנס עליך עוד
יא יחזו ממקומם
יב יתחוססו

ii
אָמַר מִרְחֻמְךָ יִהְיֶה: ס

י¹¹ אֶעֱנֶה כִּסְעָרָה לֹא נִחְמָה
הִנֵּה אֲנִכִּי יִמְרִבִּינִי בְּפִיךָ אֲבִנֶיךָ וַיִּסְדְּתֶיךָ בְּסַפְרֵימִי:

י¹² וְשִׁמְתִּי כְּדָכָד יִשְׁמֹשׁתֶיךָ וְשִׁעָרֶיךָ לְאֲבִנֵי אֶקְנֶה וְלֹל-גְּבוּלְךָ
י¹³ וְלֹל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יִהְיֶה וְזָב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: י¹⁴ בַּצִּדְקָה תִכְוֶנֶנִי

רַחֲמֵי מַעֲשֶׂיךָ כִּי-לֹא תִנְאִי וּמִמַּחְתָּה כִּי לֹא-תִקְרַב אֵלַיךָ:
י¹⁵ הֵן גֹּזֵר יִגְזֹר אִפְסֵי מַאוֹתַי מִי-יִגְדֵר אֶתְּךָ עֲלֶיךָ יִפּוֹל:

י¹⁶ (הִנֵּה) הִנֵּה אֲנִי כְּרָאִתִּי יְהִרֶשׁ יִנְפֹחַ בְּאֵשׁ פְּהִים וּמוֹצִיא כְּלֵי
מַעֲשָׂהוֹ וְאֲנִכִּי בְּרֵאִתִּי מִשְׁחִית י¹⁷ לְחַבְלִי:

י¹⁸ כִּלְ-כֵּלִי יִצְרֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכֹל-לְשׁוֹן תְּקוּם-אִתְּךָ לְמוֹשְׁפֵט תִרְשָׁעִי
זֹאת נִחְלַת עַבְדֵי יִהְיֶה וְצִדְקָתְךָ מֵאֵתִי נֹאִם-יִהְיֶה: ס

א אומללה
ב נסערת
ג לפנות ולנסות
ד לשים
ה משמעת המלה אינה ברורה
ו יתכן שהכוונה לאכזה ששימה לאיפור אך ייתכן גם שהכוונה לחומר בנייה חזק (כגון מלט)
ז אבנים יקרות בעלות גוון תכלת
ח אבנים יקרות
ט יתכן שהכוונה לאבני אוזם
י משמעות המלה אינה ברורה. תרגום השבעים מתרגם למבצרים. ייתכן והכוונה לבצורים בראש החומה
יא שונים אכן חן שצבעה ירוק או כחול בהיר
יב אבני חן
יג אנשים שה ליםד אותם והם שומעים לו וראה גם ישעיה נ 4
יד יתקיי. אף אחד ושום דבר לא יתקיי אם אלוהים לא ירשה
יז יתקיי
יח בעל מלאכה, נפח
יט נוסף, מוציא אוויר כדי להנביר את האש
כ להחרים, להשחית